

13 februarie – 19 februarie

## „Mângâiați pe poporul Meu!”

**Textul de memorat:** „*Suie-te pe un munte înalt, ca să vestești Sionului vestea cea bună; înalță-ți glasul cu putere, ca să vestești Ierusalimului vestea cea bună; înalță-ți glasul, nu te teme, și spune cetăților lui Iuda: «Iată Dumnezeuul vostru!»*” (Isaia 40:9)

Al Doilea Război Mondial s-a terminat în 1945, dar Shoichi Yokoi, un soldat japonez, era ascuns în junglă pe insula Guam. Avioanele americane aruncau pliante care proclamau pacea, dar Yokoi a crezut că este o farsă. Fiind patriot și un soldat loial împăratului, a jurat să nu se predea niciodată. Deoarece nu a avut nicio legătură cu civilizația, a trăit cu ce a putut găsi în junglă.

În 1972, *la douăzeci și șapte de ani după terminarea războiului*, niște vânători au dat peste Yokoi, care pescuia, și abia atunci a aflat el că mesajul de pace era adevărat. Poporul lui se bucura de pace de câteva decenii, dar el îndurase privațiuni și stres în tot acest timp. - Vezi Roy Gane, *Chemarea Altarului*, 2003.

Cu multe secole înainte, Dumnezeu a vestit prin profetul Isaia că vremea strâmtorării și a suferinței poporului Său se încheiase (Isaia 40:1,2).

Să vedem ce înseamnă aceste lucruri.

### Duminică, 14 februarie – Mângâiere pentru viitor (Isaia 40:1,2)

**1. În Isaia 40:1,2, Dumnezeu îl mângâie pe poporul Său. Vremea pedepsei lui trecuse în sfârșit. Despre ce pedeapsă este vorba?**

Sunt mai multe răspunsuri. Era pedeapsa dată prin Asiria, nuiua mîniei lui Dumnezeu (Isaia 10), de care El îl izbăvise pe Iuda, nimicind armata lui Sanherib (Isaia 37). Era pedeapsa dată de Babilon, care avea să ia bunuri și oameni din Iuda, pentru că Ezechia le arătase solilor lui Merodac-Baladan bogățiile lui (Isaia 39), și cea dată de un alt popor dintre cele împotriva cărora prorocise Isaia (Isaia 14-23).

Deși sunt menționați de patruzeci și trei de ori de la Isaia 7:17 până la Isaia 38:6, Asiria și asirienii mai apar doar o dată în restul cărții (Isaia 52:4), în referirea la apăsarea Egiptului și „a asirianului”. În ultima parte a cărții se arată eliberarea din exilul babilonian (Isaia 43:14; 47:1; 48:14,20), iar Cyrus este cel care a cucerit Babilonul și i-a eliberat pe exilații din Iuda (Isaia 44:28; 45:1; 45:13). Isaia 1 -39 scoate în evidență evenimentele care au dus la eliberarea de sub asirieni în 701 î.Hr., dar, la începutul capitolului 40, cartea face un mare salt înainte, un secol și jumătate, până la sfârșitul Babilonului, în 539 î.Hr. și la întoarcerea evreilor la scurt timp după aceea.

**2. Este tema întoarcerii din Babilon corelată cu ceva din capitolele anterioare din cartea Isaia? Cu ce anume?**

Isaia 39 constituie o treaptă de trecere la următoarele capitole prin prezicerea captivității babiloniene, cel puțin pentru unii dintre descendenții lui Ezechia (Isaia 39:6,7). Mai mult, prorociile din Isaia 13, 14 și 21 vestesc căderea Babilonului și eliberarea poporului lui Dumnezeu: „Căci Domnul va avea milă de Iacov, va alege iarăși pe Israel și-i va aduce iarăși la odihnă în țara lor. [...] Iar când îți va da Domnul odihnă după ostenele și frământările tale și după aspra robie care a fost pusă peste tine, atunci vei cânta cântarea aceasta asupra împăratului Babilonului...” (Isaia 14:1-4). Observă legătura strânsă cu Isaia 40:1,2, în care Domnul îi promite poporului că suferința lui are un sfârșit.

**Ce semnificație au pentru tine făgăduințele din Biblie despre sfârșitul suferinței?**

## Luni, 15 februarie – „Pregătiți calea Domnului” (Isaia 40:1-8)

### 3. Cum primește poporul lui Dumnezeu mângâierea? Isaia 40:1-8

Un vestitor anunță că Domnul vine să-Și arate slava. Un altul spune că, deși omul este trecător ca frunza, Cuvântul lui Dumnezeu rămâne în veac.

După robie, poporul lui Dumnezeu a redobândit ce promise la Sinai: *prezența lui Dumnezeu și Cuvântul Său*, pe care le respinsese prin apostazie și de aceea fusese pedepsit. Acestea sunt elementele de bază ale legământului cu Dumnezeu, păstrate cu sfințenie în sanctuarul Lui (Exodul 25:8,16). Pentru că ei nesocotiseră Cuvântul Lui, Dumnezeu părăsise templul (Ezechiel 9-11), dar El S-a întors. Prezența Sa și Cuvântul Lui vrednic de încredere pentru veșnicie aduc mângâiere, eliberare și speranță.

### 4. Ce pregătire este necesară în vederea venirii Domului? Isaia 40:3-5

Nu se cade ca un împărat să meargă pe un drum cu denivelări, pentru venirea lui se repară drumurile. Cu atât mai mult, pentru Împăratul împăraților! Venirea lui, din Răsărit, unde a fost cu iudeii în robie ca un sanctuar pentru ei (Ezechiel 11:16), avea să necesite „reamenajări” serioase. Construirea unui drum neted, în sens literal, printre colinele accidentate de la răsărit de Ierusalim ar fi fost foarte dificilă. Dar Domnul poate prefăce „locurile strâmbe în locuri netede” (Isaia 42:16). Însă El nu are nevoie de un drum - El vine într-un car de heruvimi (Ezechiel 1:9-11).

Noul Testament aplică profeția lui Isaia la calea spirituală pregătită prin predicarea lui Ioan Botezătorul: „Pocăiți-vă, căci Împărăția cerurilor este aproape” (Matei 3:2,3) și prin botez, „botezul pocăinței spre iertarea păcatelor” (Marcu 1:4). Pregătirea căii Domnului constă în pocăință și renunțarea la păcat pentru a primi mângâierea iertării și a prezenței lui Dumnezeu. Ieremia 31:31-34 a vestit aceeași solie, pentru ca exilații din Iuda să înțeleagă natura spirituală a acestei lucrări. Celor care doresc un nou început, Dumnezeu le promite un nou legământ: „Voi pune Legea Mea în inima lor și Eu voi fi Dumnezeul lor.” Ei Îl cunosc pe El și caracterul Lui pentru că El i-a iertat.

*Ce speranță și ce avertizare găsim în Isaia 40:6-8?*

## Marti, 16 februarie Începutul evanghelizării (Isaia 40:9-11)

### 5. Ce fel de eveniment este descris în Isaia 40:9-11?

Ulterior, în cartea lui Isaia apare un bărbat care aduce vești bune pentru Ierusalim (Isaia 41:27; 52:7). Dar în Isaia 40:9, vestitorul care proclamă de pe un munte: „Iată Dumnezeul vostru!” este de genul feminin, fapt evident în limba ebraică.

În Psalmii 68:6, David Îl laudă pe Dumnezeu pentru că El „dă o familie celor părăsiți, El izbăvește pe prinșii de război și-i face fericiți”. Cu toate că aici cuvintele acestea sunt aplicate la ieșirea din robia egipteană, Isaia folosește aceleași idei cu referire la proclamarea unui al doilea „exod”, sau unei a doua ieșiri din robie: întoarcerea din robia babiloniană.

Noul Testament aplică pasajul din Isaia 40:3-5 la Ioan Botezătorul care a pregătit calea pentru Isus, Cuvântul veșnic care a devenit prezența Domnului în carne și oase în mijlocul poporului Său (Ioan 1:14).

Chiar înaintea lui Ioan, au fost câțiva care au adus vestea cea bună a venirii Sale. Primii au fost Simeon și Ana care L-au văzut pe pruncul Isus când a fost adus la templu (Luca 2:25-38), ca vestitorii lui Isaia, un bărbat și o femeie. Simeon aștepta mântuirea sau mângâierea lui Israel în persoana lui Mesia.

În lumina profeției lui Isaia, nu este o coincidență că Ana, prorocița, a fost chiar prima care le-a vestit oamenilor din Ierusalim, *în public, la templu*, că Domnul venise: „A venit și ea în același ceas și a început să laude pe Dumnezeu și să vorbească despre Isus tuturor celor ce așteptau mântuirea Ierusalimului”

- Studii -

*Studiul 8 – „Mângâiați pe poporul Meu!”*

(Luca 2:38). Acesta a fost începutul sau nașterea evanghelizării, așa cum o știm noi: proclamarea veștii bune că Isus Hristos a venit să ne aducă mântuire. Mai târziu, Isus i-a încredințat unei alte femei, Mariei Magdalena, primele vești bune despre învierea Sa triumfătoare (Ioan 20:17,18), care a garantat că misiunea Evangheliei Sale pe pământ a fost împlinită. Ce este din carne este ca iarba, dar Cuvântul lui Dumnezeu, care S-a făcut trup, este veșnic (vezi Isaia 40:6-8)!

***Citește Isaia 40:11. Cu ce este comparat Domnul aici? Împărtășește cu grupa o situație concretă în care te-a condus Domnul!***

## **Miercuri, 17 februarie – Creatorul cel plin de îndurare (Isaia 40:12-31)**

### **6. Cum prezintă Isaia 40 îndurarea și puterea lui Dumnezeu?**

Aici, îndurarea și puterea lui Dumnezeu sunt îmbinate strâns, ca într-o țesătură, pentru că ele sunt necesare pentru salvarea poporului lui Dumnezeu. Domnul vrea să facă acest lucru pentru că este plin de milă și are putere.

*Îndurare* (vers. 1-5): mângâiere, venirea Domnului pentru a da izbăvire.

*Putere* (vers. 3-8): slavă, existență veșnică, față de slăbiciunea umană.

*Îndurare* (vers. 9-11): vestea bună a izbăvirii, Păstorul poporului Lui.

*Putere* (vers. 12-26): Creatorul de neasemuit.

*Îndurare* (vers. 27-31): în calitate de Creator, dă putere celor care leșină.

Apoi, Isaia vorbește în detaliu despre puterea și înțelepciunea lui Dumnezeu (vers. 3-8,12-17). Întrebările retorice și trimiterele la pământ și la elementele lui seamănă cu întrebările din Iov 38-41.

### **7. Care este răspunsul la întrebarea retorică a lui Isaia: „Cu cine voiți să asemănați pe Dumnezeu” (Isaia 40:18)?**

Răspunsul e clar: Cu nimeni! Dumnezeu nu poate fi comparat! Dar Isaia se referă la răspunsul implicit dat de multe popoare antice prin acțiunile lor, că Dumnezeu este ca un idol. Isaia arată că pare deja o nebunie să asemeni imaginea unui idol cu Dumnezeu, dar, pentru a fi sigur că oamenii înțeleg ce trebuie, el vorbește despre unicitatea lui Dumnezeu și aduce dovada de netăgăduit că El este Creatorul cel sfânt (Isaia 40:19-26).

### **8. Cum descoperă versetul 27 atitudinea celor cărora Isaia le-a adresat solia? În ce fel ne facem și noi vinovați de aceeași atitudine?**

Scopul soliei lui Dumnezeu este de a-i mângâia pe cei care au nevoie să fie mângâiați. La fel ca Iov, din cauza suferinței au ajuns confuzi cu privire la caracterul Lui și descurajați.

***Versetele din secțiunea de azi vorbesc nu doar despre îndurarea și puterea Lui, ci și despre faptul că El este Creatorul. În ce fel Sabatul săptămânal ne întărește credința în Creatorul nostru?***

## **Joi, 18 februarie – Problema idolatriei (Isaia 40:19,20)**

Idolatria strică relația unică și apropiată cu Dumnezeu prin faptul că Îl înlocuiește cu altceva (Exodul 20:4,5; Isaia 42:8). Prin urmare, profeții se referă la idolatrie ca la un adulter spiritual (Ieremia 3:6-9; Ezechiel 16:15-19).

### **9. Cum caracterizează Isaia idolii? Ce spune despre ei? De ce face o descriere atât de precisă despre ce este un idol, oricare ar fi el? Isaia 41:29**

Închinătorii la idoli din vechime credeau că se închină la ființe divine puternice prin intermediul imaginilor sau al simbolurilor lor. Închinarea la idoli care reprezintă un alt dumnezeu încalcă prima poruncă: „Să nu ai alți dumnezei afară de Mine” (Exodul 20:3). Dar, dacă scopul unui idol este de a-L

reprezenta pe adevăratul Dumnezeu, cum a fost vițelul de aur (Exodul 32:4,5), Domnul nu îl acceptă ca imagine a Sa, deoarece nimeni nu știe cum să Îl reprezinte pe El (Deuteronomul 4:15-19). Și nimic nu poate reda slava și măreția Sa fără seamăn. Prin urmare, un idol în sine este ca un alt dumnezeu, și închinarea la el este o încălcare a primelor două porunci.

Copiii lui Dumnezeu nu au nevoie de idoli pentru că ei au prezența Sa reală, Șechina, în sanctuarului Lui. Închinarea la idoli înseamnă să-L înlocuiești și, prin urmare, să-I negi prezența reală.

#### **10. Cu ce fel de idolatrie ne confruntăm noi, ca biserică, astăzi? Are forme mai subtile în biserică acum? Dacă da, cum?**

„Mulți dintre cei ce se numesc creștini slujesc altor dumnezei în afară de Domnul. Creatorul nostru cere devotamentul nostru suprem și o supunere deplină. Orice lucru care tinde să ne abată dragostea de la Dumnezeu sau să se interpună în slujirea pe care I-o datorăm numai Lui ajunge să fie un idol în sine însuși.” - Ellen G. White, *CBAZȘ*, vol. 2, pp. 1011-1012

Idolatria era atrăgătoare pentru că, de fapt, avea de-a face cu materialismul. Folosind forme de închinare care depindeau de oameni, acei închinători onorau forțe despre care credeau că puteau să le dea fertilitate și prosperitate. Era o religie de tipul „ajută-te singur”. Sună cunoscut?

Chiar înainte ca Domnul să vină iarăși, având calea pregătită de lucrarea făcută prin solia finală de împăcare a lui Ilie (Maleahi 4), vom fi puși în fața aceleiași alegeri, ca în zilele lui Isaia: te vei închina Creatorului sau la altceva (Apocalipsa 13:14)? Pentru că, până la urmă, la ceva tot ne închinăm.

### **Vineri, 19 februarie Un gând de încheiere**

„În zilele lui Isaia, cunoștința spirituală a omenirii era întunecată printr-o înțelegere greșită a lui Dumnezeu. Multă vreme, Satana căutase să-i determine pe oameni să privească la Creatorul lor ca la autorul păcatului, al suferinței și al morții. Aceia pe care-i amăgise astfel socoteau că Dumnezeu este aspru și pretențios. Ei Îl priveau ca pe Unul care urmărea să acuze și să condamne, nevrând să-l primească pe păcătos atâta vreme cât avea o scuză legală să nu-l ajute. Legea dragostei, prin care este condus cerul, fusese greșit prezentată de arhiemăgitorul ca o restrângere a fericirii oamenilor, ca un jug apăsător, de care oamenii ar trebui să fie bucuroși să scape. El spunea că preceptele ei nu puteau fi respectate și că pedepsele pentru călcarea ei erau aplicate în mod arbitrar.” – Ellen G. White, *Profeți și regi*, p. 311

**Rezumat:** Prin Isaia, Dumnezeu le-a adus mângâiere acelor care suferiseră. Vremea necazului lor se sfârșise și Dumnezeu se întorcea la ei. În loc să fie descurajați și confuzi, ei puteau să aibă încredere că Dumnezeu Își folosește puterea creatoare pentru binele lor.

### **STUDIUL LA RÂND – BIBLIA ȘI CARTEA EVANGHELIZARE**

#### **Biblia: Ezechiel 46 - Daniel 4**

1. Unde avea să primească străinul moștenire în Israel?
2. Care aveau să fie dimensiunile părții sfinte din jurul Ierusalimului restaurat?
3. De unde se poate deduce că împăratul Nebucadnețar era preocupat de gânduri cu privire la viitor?
4. Ce i-a recomandat Daniel lui Nebucadnețar să facă, pentru a i se prelungi fericirea?

#### **Evanghelizare, Secțiunea 12, subcapitolul „Anglia și orașele ei”**

5. Care era, conform declarației lui Ellen White, una dintre cele mai mari dificultăți pentru misiunea din Anglia?